

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

11. rujna 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Sloboda poslovnog nastana – Slobodno pružanje usluga – Subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) – Direktiva 85/611/EEZ – Članak 45. – Pojam ‚plaćanja imateljima udjela‘ – Izdavanje potvrda o udjelima na ime imateljima udjela“

U predmetu C-88/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Cour de cassation (Belgija), odlukom od 24. siječnja 2013., koju je Sud zaprimio 22. veljače 2013., u postupku

Philippe Gruslin

protiv

Beobank SA, prije Citibank Belgium SA,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, J. L. da Cruz Vilaça (izvjestitelj), G. Arestis, J.-C. Bonichot i A. Arabadžiev, suci,

nezavisni odvjetnik: N. Jääskinen,

tajnik: V. Tourrès, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 27. studenoga 2013.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za P. Gruslin, L. Misson i J. Meyer, odvjetnici,
- za Beobank SA, prije Citibank Belgium SA, M. van der Haegen i A. Fontaine, odvjetnici,
- za belgijsku vladu, J.-C. Halleux i M. Jacobs, u svojstvu agenata,
- za češku vladu, M. Smolek, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, J. Hottiaux, J. Rius i A. Nijenhuis, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 13. veljače 2014.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 45. Direktive 85/611/EEZ Vijeća od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 375, str. 3.) [neslužbeni prijevod], kako je izmijenjena Direktivom 95/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 1995. (SL L 168, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 79.), u daljnjem tekstu: Direktiva UCITS).
- 2 Zahtjev je postavljen u okviru spora između P. Gruslina i Beobank SA, prije Citibank Belgium SA (u daljnjem tekstu: Beobank) u vezi s izdavanjem potvrda o udjelima na ime investicijskog fonda Citiportfolios (u daljnjem tekstu: fond Citiportfolios).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Direktiva UCITS izmijenjena je više puta prije nego što je zamijenjena Direktivom 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 3., str. 213.) kojom je izmijenjena direktiva UCITS. Međutim ova posljednja bila je primjenjiva u trenutku nastanka činjenica iz glavnog postupka.
- 4 Druga do peta uvodna izjava Direktive UCITS, u inačici koja je bila na snazi u vrijeme nastanka činjenica iz glavnog postupka, propisivale su:

„budući da je usklađivanje nacionalnih zakonodavstava koja uređuju subjekte za zajednička ulaganja [...] prikladno za ujednačavanje na razini Zajednice uvjeta tržišnog natjecanja između tih subjekata i za osiguravanje na razini Zajednice učinkovitije i ujednačenije zaštite imatelja udjela; da je takvo usklađivanje prikladno za olakšavanje subjektima za zajednička ulaganja u jednoj državi članici trgovanja njihovim udjelima na teritoriju drugih država članica;

budući da ostvarenje tih ciljeva omogućava ukidanje ograničenja slobodi kretanja na razini Zajednice udjela subjekata za zajednička ulaganja i [da] to usklađivanje pridonosi stvaranju europskog tržišta kapitala;

budući da je, uzevši u obzir ciljeve koji su naprijed izloženi, poželjno utvrditi, za subjekte za zajednička ulaganja u državama članicama, zajednička osnovna pravila za odobrenje za rad, nadzor, strukturu i djelatnosti UCITS-a osnovanih u državama članicama, kao i informacije koje moraju objavljivati ;

budući da primjena tih zajedničkih pravila predstavlja dovoljno jamstvo, u skladu s odredbama koje su primjenjive na slobodu kretanja kapitala, subjektima za zajednička ulaganja koji se nalaze u jednoj državi članici da mogu trgovati svojim udjelima u drugim državama članicama a da te druge države članice ne mogu podvrgnuti te subjekte ili njihove udjele nikakvim odredbama, osim onih koje u tim državama ne spadaju u područje koje je uređeno ovom direktivom; svakako treba predvidjeti da se, ako jedan subjekt za zajednička ulaganja trguje svojim udjelima u državi članici različitoj od one u kojoj se nalazi, poduzmu sve potrebne mjere da bi imatelji udjela u toj drugoj državi članici mogli u njoj ostvarivati na jednostavan način svoja financijska prava i raspolagati potrebnim informacijama“. [neslužbeni prijevod]

5 Članak 1. stavak 6. Direktive UCITS navodio je:

„Poštujući odredbe zakonodavstva Zajednice koje reguliraju kretanje kapitala, te članke 44. i 45. i stavak 2. članka 52. stavka 1., niti jedna država članica ne smije primjenjivati neke druge odredbe u području pokrivenom ovom Direktivom na [subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS)] koji se nalaze u drugoj državi članici ili na udjele koje izdaje takav UCITS, ako taj UCITS trguje svojim udjelima na teritoriju te države članice.“ [neslužbeni prijevod]

6 Prema članku 4. stavku 1. te direktive:

„Niti jedan UCITS ne obavlja djelatnosti kao takve ako mu tijelo države članice u kojoj se nalazi nije izdalo odobrenje za rad [...].

Takvo odobrenje za rad vrijedi u svim državama članicama.“ [neslužbeni prijevod]

7 U odjeljku VIII. navedene direktive, naslovljenom „Posebne odredbe koje se primjenjuju na UCITS-e koji trguju svojim udjelima u državama članicama koje nisu država članica u kojoj se nalaze“, njezin članak 44. stavak 1. propisivao je:

„UCITS koji trguje svojim udjelima u drugoj državi članici mora poštovati zakone i druge propise koji su na snazi u toj državi koji se ne odnose na područje uređeno ovom direktivom.“ [neslužbeni prijevod]

8 Članak 45. te direktive glasio je:

„U slučaju iz članka 44. UCITS mora, među ostalim, u skladu sa zakonima i drugim propisima na snazi u državi članici gdje se trguje udjelima, poduzeti mjere potrebne da bi se osiguralo da u toj državi članici postoje mogućnosti za vršenje plaćanja imateljima udjela, otkup ili isplatu udjela, te za stavljanje na raspolaganje informacija koje je UCITS dužan dostavljati.“ [neslužbeni prijevod]

9 Točka 1.10. koja se nalazi u stupcu 1., naslovljena „Podaci o uzajamnom investicijskom fondu“, iz dodatka A iz Priloga direktivi UCITS glasila je:

„Pojediniosti o vrsti i glavnim značajkama udjela, a posebno :

- vrsta prava (stvarno, osobno ili drugo) koje predstavlja udjel,
- originalni vrijednosni papiri ili potvrde koje dokazuju pravo vlasništva; upis u registar ili na račun,
- značajke udjela: na ime ili na donositelja. [...]

[...]“ [neslužbeni prijevod]

Belgijsko pravo

10 Članak 138. stavak 2. Zakona od 4. prosinca 1990. o financijskim transakcijama i tržištima, (*Moniteur belge* od 22. prosinca 1990., str. 23800., u daljnjem tekstu: Zakon od 4. prosinca 1990.), u inačici koja je bila na snazi u trenutku nastanka činjenica iz glavnog postupka propisivao je:

„Subjekt za ulaganje iz stavka 1. treba odrediti tijelo iz članka 3. stavka 1. ili 2. da bi osigurao distribuciju imateljima udjela, prodaju ili otkup udjela kao i pružanje [...] informacija koje je imatelj udjela obavezan pružiti.“

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 11 Iz zahtjeva za prethodnu odluku i spisa koji je podnesen Sudu proizlazi da je fond Citiportfolios investicijski fond luksemburškog prava kojim upravlja društvo luksemburškog prava Citiportfolios i kojem je depozitna banka koja je društvo luksemburškog prava Citibank Luxembourg.
- 12 Prospekt fonda Citiportfolios je u Belgiji distribuiralo društvo Beobank kao društvo koje je odredio Citiportfolios u skladu s člankom 138. stavkom 2. Zakona od 4. prosinca 1990.
- 13 P. Gruslin, belgijski državljanin s boravištem u Belgiji, uložio je između 12. i 24. siječnja 1996. u fond Citiportfolios upisujući udjele izravno kod Citibank Luxembourg. Beobank nije sudjelovao kao izvorno mjesto upisa te nije dobio nikakvu naknadu u tom svojstvu.
- 14 Društvo Citibank Luxembourg 9. listopada 1996. zatvorilo je sve račune i okončalo poslovne veze s P. Gruslinom s učinkom od 17. rujna 1996. i pozvalo ga da preuzme sva sredstva i vrijednosne papire koji su se nalazili na njegovim računima. Obaviješten je da će se u slučaju nedavanja uputa u vezi s radnjama koje treba izvršiti da bi unovčio udjele u fondu Citiportfolios navedeni udjeli upisati na njegovo ime u registru imatelja udjela koje vodi izdavatelj. Budući da društvo Citibank Luxembourg nije primilo nikakve upute od P. Gruslina, ono je 14. listopada 1996. izvršilo taj upis.
- 15 U prosincu 1996. P. Gruslin uputio je Beobank pismo s namjerom da ishodi izvanje potvrde koja dokazuje pravo vlasništva udjela koji su bili upisani na njegovo ime u registru udjela fonda Citiportfolios. Beobank je odgovorio da se udjeli ne nalaze u spisu otvorenom na ime P. Gruslina kod Beobank jer su kupljeni izravno od društva Citibank Luxembourg. Beobank je obavijestio P. Gruslina da je prosljedio njegov predmet društvu Citibank Luxembourg u svrhu daljnjeg postupanja.
- 16 P. Gruslin pokrenuo je 14. siječnja 2008. postupak pred tribunal de commerce de Bruxelles (trgovački sud u Bruxellesu) s namjerom da ishodi da se Beobank naloži da mu izda navedene potvrde da bi mogao dokazati vlasništvo na udjelima koje je upisao. Budući da nije dobio ono što je tražio u postupku pred tim sudom, uložio je žalbu protiv te odluke pozivajući se osobito na članak 138. stavak 2. Zakona od 4. prosinca 1990.
- 17 Presudom od 11 siječnja 2011. cour d'appel de Bruxelles proglasio je neosnovanim zahtjev P. Gruslina za izdavanje dotične potvrde, osobito napomenuvši da se, s obzirom na to da članak 138. stavak 2. Zakona od 4. prosinca 1990. predstavlja prenošenje u belgijsko pravo članka 45. Direktive UCITS, pojam „distribucije“ koji se koristi u toj direktivi treba tumačiti ne kao izdavanje potvrda o udjelima, kako to tumači P. Gruslin, već kao „plaćanja“ imateljima udjela.
- 18 P. Gruslin je podnio kasacijsku žalbu protiv te presude. U prilog toj tužbi osobito ističe da u skladu s člankom 138. stavkom 2. Zakona od 4. prosinca 1990. izdavanje potvrda o udjelima čini dio zadaća povjerenih Beobanku vezi s fondom Citiportfolios.
- 19 U tim je uvjetima Cour de cassation odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebaju li članak 45. Direktive [UCITS] tumačiti tako da pojam „plaćanja imateljima udjela“ obuhvaća također izdavanje potvrda o udjelima na ime imateljima udjela?“

Zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka

- 20 Pismenom od 6. ožujka 2014., koje je tajništvo Suda zaprimilo 10. ožujka 2014., P. Gruslin zatražio je, nastavno na mišljenje nezavisnog odvjetnika objavljeno 13. veljače 2014., u skladu s člankom 83. Poslovnika Suda, ponovno otvaranje usmenog dijela postupka navodeći u biti da se nezavisni odvjetnik u točki 48. svojeg mišljenja pozvao na pravno načelo bez presedana koje stranke nisu navele u svojim očitovanjima.
- 21 Prije svega, sukladno članku 83. Poslovnika, Sud može odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, osobito ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili ako stranka iznese, po zatvaranju tog dijela postupka, novu činjenicu koja je takve prirode da ima odlučujući utjecaj na odluku Suda, ili pak ako je u predmetu potrebno odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo među strankama ili zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta Suda Europske unije.
- 22 Kao drugo, u skladu s člankom 252. stavkom 2. UFEU-a, dužnost je nezavisnog odvjetnika, djelujući posve nepristrano i neovisno, na javnoj raspravi iznositi obrazložene prijedloge odluka u predmetima u kojima se u skladu sa Statutom Suda zahtijeva njegovo sudjelovanje. Prilikom ispunjavanja navedene dužnosti, nezavisni odvjetnik može, ako je to potrebno, analizirati zahtjev za prethodnu odluku stavljajući ga u širi kontekst od onoga koji su strogo definirali sud koji je uputio zahtjev ili stranke u glavnom postupku. Budući da Sud nije vezan ni mišljenjem nezavisnog odvjetnika ni obrazloženjem na kojem se ono temelji, nije nužno ponovno otvoriti usmeni dio postupka, u skladu s člankom 83. Poslovnika, svaki put kada se nezavisni odvjetnik referira na određeno pravno pitanje koje nije bilo predmetom rasprave među strankama (presuda Pohotovost, C-470/12, EU:C:2014:101, t. 22 i navedena sudska praksa).
- 23 U ovom predmetu Sud, saslušavši nezavisnog odvjetnika, smatra da ima sve potrebne dokaze da bi odgovorio na postavljeno pitanje i da očitovanja koja su podnesena, među ostalim od strane P. Gruslina, sadrže te dokaze.
- 24 Stoga treba odbiti zahtjev kojim se traži ponovno otvaranje usmenog postupka.

O prethodnom pitanju

- 25 Sud koji je uputio zahtjev svojim pitanjem u biti pita treba li članak 45. Direktive UCITS, prema kojoj UCITS koji trguje svojim udjelima na teritoriju države članice različite od one gdje se nalazi mora osigurati plaćanja imateljima udjela u državi članici gdje se trguje udjelima, tumačiti na način da uključuje izdavanje imateljima udjela potvrda koje dokazuju pravo vlasništva udjela koji su upisani na njihovo ime u registru imatelja udjela koji vodi izdavatelj.

Dopuštenost

- 26 Europska komisija izrazila je sumnju u vezi s dopuštenosti prethodnog pitanja ponajviše zato što je P. Gruslin osobno otišao u Luxembourg da bi upisao udjele izravno kod Citibank Luxembourg, iako je cilj Direktive UCITS prije svega zaštita imatelja udjela koji ulažu putem posrednika koji se nalazi u državi članici različitoj od one u kojoj je UCITS. Ta se direktiva stoga ne primjenjuje nužno na glavni postupak.
- 27 Treba podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, postupak predviđen člankom 267. UFEU-a predstavlja sredstvo suradnje između Suda i nacionalnih sudova putem kojeg Sud nacionalnim sudovima daje elemente za tumačenje prava Unije koji su im potrebni za rješavanje spora koji se pred njima vodi (vidjeti osobito presudu Fish Legal i Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, t. 29. i navedena sudska praksa).

- 28 Za pitanja o tumačenju prava Unije koja je uputio nacionalni sud u pravnom i činjeničnom okviru i čiju točnost Sud ne provjerava vrijedi pretpostavka relevantnosti. Sud može odbiti odlučiti o zahtjevu za prethodnu odluku koju je uputio nacionalni sud samo ako je posve očito da zatraženo tumačenje prava Unije nema nikakve veze s činjeničnim stanjem glavnog postupka ili njegovom svrhom, u slučaju kada je problem hipotetske naravi ili kada Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima koji su potrebni da bi se dao koristan odgovor na postavljena pitanja (vidjeti osobito presudu *Fish Legal i Shirley*, EU:C:2013:853, t. 30. i navedenu sudsku praksu).
- 29 Nesporno je da se, s jedne strane, fond *Citiportfolios* nalazi u Luxemburgu i da se njegovim udjelima trgovalo u Belgiji. S druge strane, budući da je članak 138. stavak 2. Zakona od 4. prosinca 1990. imao za cilj prenijeti u belgijsko pravo članak 45. Direktive UCITS P. Gruslin pozvao se na te odredbe s namjerom da mu se izda predmetna potvrda iz glavnog postupka. Stoga se, kako je također naveo nezavisni odvjetnik u točki 22. svojeg mišljenja, ne čini da prethodno pitanje, koje se odnosi isključivo na tumačenje tog članka, nije u vezi sa činjeničnim stanjem glavnog postupka ili njegovom svrhom.
- 30 Iz gore navedenog slijedi da je prethodno pitanje dopušteno.

Meritum

- 31 Direktiva UCITS ne definira pojam „plaćanja imateljima udjela“ iz svojeg članka 45.
- 32 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, iz zahtjeva za ujednačenu primjenu prava Unije kao i načela jednakosti proizlazi da se pojmovi iz odredbe prava Unije koja ne sadrži nikakvo izričito upućivanje na pravo država članica za utvrđivanje njezinog smisla i dosega u cijeloj Europskoj uniji trebaju tumačiti na autonoman i ujednačen način, koji treba pažljivo izabrati uzimajući u obzir kontekst i cilj odredbe o kojoj se radi (presuda *Fish Legal i Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, t. 42. i navedena sudska praksa).
- 33 Iz druge do četvrte uvodne izjave Direktive UCITS proizlazi da u svrhu osiguravanja slobodnog trgovanja udjelima UCITS-a u Uniji ta direktiva ima za cilj uskladiti nacionalna zakonodavstva koja uređuju UCITS-e na način da, s jedne strane, usklađuju u Uniji uvjete tržišnog natjecanja između tih subjekata i da, s druge strane, osiguravaju učinkovitiju i ujednačeniju zaštitu imateljima udjela. U tu svrhu ta direktiva propisuje zajednička osnovna pravila za odobrenje za rad, nadzor, strukturu, djelatnosti i informacije koje UCITIS-i moraju objavljivati.
- 34 Iz članka 1. stavka 6. Direktive UCITS, u vezi s uvodnom izjavom 5. navedene, proizlazi da slobodno trgovanje udjelima UCITS-a u Uniji podrazumijeva, za UCITS-e koji se nalaze u državi članici, mogućnost trgovanja njihovim udjelima u drugoj državi članici a da ta druga država članica ne smije na njih primjenjivati neke druge odredbe u područjima uređenima tom direktivom.
- 35 Stoga, u skladu s člankom 4. stavkom 1. navedene direktive, svaki UCITS mora za obavljanje svojih djelatnosti imati odobrenje tijela države članice u kojoj se nalazi i to odobrenje vrijedi u svim drugim državama članicama.
- 36 Isto tako, članak 44. stavak 1. iste direktive propisuje da, pri trgovanju svojim udjelima u državi članici različitoj od one gdje se nalazi UCITS mora poštovati zakone i druge propise na snazi u toj državi koji se ne odnose na područje uređeno Direktivom UCITS.
- 37 Međutim, u istom slučaju, članak 45. te direktive propisuje da UCITS mora među ostalim poduzeti mjere potrebne da bi se osiguralo da u toj državi članici postoje mogućnosti za vršenje plaćanja imateljima udjela, otkup ili isplatu udjela, te za stavljanje na raspolaganje informacija koje je UCITS dužan dostavljati. Ta odredba određuje da se te mjere moraju poduzeti u skladu sa zakonima i drugim propisima na snazi u državi članici gdje se trguje udjelima.

- 38 Iz uvodne izjave 5. Direktive UCITS proizlazi da članak 45. te direktive ima za cilj osigurati postojanje mehanizama koji omogućuju imateljima udjela da na jednostavan način ostvaruju svoja financijska prava u državi članici u kojoj se trguje udjelima kao i pružanje informacija u toj državi članici koje su UCITS-i dužni staviti na raspolaganje imateljima udjela.
- 39 U tom kontekstu prikladno je napomenuti da, čak i ako se više usluga, koje Beobank navodi u svojim očitovanjima, može povezati s upisivanjem i držanjem udjela određenog UCITS-a, iz članka 45. Direktive UCITS međutim proizlazi da taj subjekt u državi članici u kojoj se trguje udjelima mora osigurati samo plaćanja imateljima udjela, otkup ili isplatu udjela te stavljanje na raspolaganje informacija.
- 40 Stoga treba utvrditi da je zakonodavac Unije zauzeo stajalište da je i potrebno i dovoljno, da bi se ostvarila učinkovitija i ujednačenija zaštita imatelja udjela, obvezati UCITS da osigura imateljima udjela u državi članici u kojoj se trguje udjelima usluge o kojima je riječ u prethodnoj točki.
- 41 Posebno, odredbe Direktive UCITS koje uređuju financijska prava imatelja udjela i obvezu informiranja navedenih koju ima UCITS ne sadrže pravilo ni u vezi s načinom izdavanja, držanja i prenošenja udjela jednog UCITS-a ni u vezi s načinima dokazivanja vlasništva na udjelima u svrhu izvršavanja, od strane njihovih imatelja, prava koja proizlaze iz udjela.
- 42 Kako također napominju nezavisni odvjetnik u točki 32. svojeg mišljenja i Komisija, oblik u kojem u kojem se izdaju nužno je vezan za način na koji se dokazuje vlasništvo nad udjelom i za način na koji se ostvaruju pripadajuća prava.
- 43 U tom pogledu treba napomenuti, međutim, da točka 1.10 koja se nalazi u stupcu 1. dodatka A Priloga Direktivi UCITS, naslovljena „Podaci o uzajamnom investicijskom fondu“, nabraja informacije koje se moraju staviti na raspolaganje imateljima udjela u vezi s prirodom i osnovnim karakteristikama udjela koje izdaje UCITS, uključujući oblik u kojem se izdaju, odnosno je li za njih izdan materijalizirani vrijednosni papir, potvrda koja dokazuje pravo vlasništva, ili su upisani u registar ili na račun, kao i naznakom o tome hoće li se udjeli izdati kao nominalni ili na donositelja.
- 44 Stoga, kako je također naveo nezavisni odvjetnik u točki 29. svojeg mišljenja, treba zaključiti da Direktiva UCITS ne uređuje gore navedena područja nego se ograničuje na propisivanje obveze da se imatelje udjela informira u tom pogledu.
- 45 Imatelj udjela ne može se pozivati na članak 45. te direktive i posebno na obvezu UCITS-a da osigura plaćanja imateljima udjela u državi članici gdje se trguje udjelima s namjerom da od financijske službe tog subjekta ishodi potvrdu koja dokazuje pravo vlasništva udjela koje je upisao.
- 46 Takvo tumačenje je u skladu sa člankom 19. stavkom 3. točke (m) Direktive 2009/65, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 22. Naime, iz navedenog izričito proizlazi da se sadržaj registra imatelja udjela, organizacija vođenja tog registra kao i njegovo smještanje uređuju pravilima države članice iz koje potječe UCITS ili pravilima o organizaciji društva za upravljanje tog subjekta.
- 47 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno prethodno pitanje treba odgovoriti na način da se obveza iz članka 45. Direktive UCITS, prema kojoj UCITS koji trguje svojim udjelima na teritoriju države članice različite od one u kojoj se nalazi mora osigurati plaćanja imateljima udjela u državi članici gdje se udjelima trguje, mora tumačiti na način da ne uključuje izdavanje imateljima udjela potvrda koje dokazuju pravo vlasništva udjela koji su na njihovo ime upisani u registru imatelja udjela koje vodi izdavatelj.

Troškovi

- 48 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Obvezu iz članka 45. Direktive 85/611/EEZ Vijeća od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), kako je izmijenjena Direktivom 95/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 1995., u skladu s kojom subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire, koji trguje svojim udjelima na teritoriju države članice različite od one u kojoj se taj subjekt nalazi, mora osigurati plaćanja imateljima udjela u državi članici gdje se udjelima trguje, treba tumačiti na način da ne uključuje izdavanje imateljima udjela potvrda koje dokazuju pravo vlasništva udjela koje su na njihovo ime upisani u registru nositelja udjela koji vodi izdavatelj.

Potpisi